

Ook na 27 april hebben we de vos regelmatig gezien. Op 26 mei hebben we het dier weg moeten jagen omdat hij hinderlijk om ons heen bleef hangen.

De mooiste vos is die roodbruine flits tussen het groen. Zo hoort het ook; schuw, op zijn hoede en verdwijnen als een mens te dicht in de bruut komt.

Ees Aartse

HEGGEMUS MET EEN AFWIJKENDE ZANG.

Op 5 april 1955 tijdens het inventariseren in de Blink/Langevel-derduin hoorde ik bij de z.g. oorlogsweg een eigenaardige zang. Het geluid was mij volkomen onbekend. In de buurt waar het geluid vandaan kwam, zat wel een Heggemus, maar dat vogeltje kon dat geluid niet voortbrengen, want de zang van de Heggemus is genoegzaam bekend. Dus zoeken naar de producent van die merkwaardige zang. Hij zong zeer onregelmatig en iedere keer van een andere plaats. Ik kon de vogel maar niet in de kijker krijgen. Opeens vloog er een Klapekster weg en ik meende de veroorzaker van het geluid gevonden te hebben. Inderdaad hoorde ik daarna niets meer.

op dezelfde plaats hoorde ik echter op 17 april weer die merkwaardige zang. Dat het weer de Klapekster kon zijn, was niet te verwachten.

Het was somber weer, het licht was slecht maar uiteindelijk kreeg ik de vogel toch redelijk goed in de kijker. Toen turven:

- Geen direct opvallende kenmerken.
- Donker vogeltje.
- Geen of nauwelijks een wenkbrauwstreep.
- Een iets gevorkte staart.
- Een wat donker kopje.
- Zeer actief, vloog van zangpost naar zangpost.
- Zong iedere keer hetzelfde liedje.
- Had een smal insektensnavelkje.

Thuis opgezocht wat het geweest kon zijn. De beschrijving had het moest weg van een Cetti's zanger.

Ik naar Rien Sluis, want hij had alle vogelgeluiden op bandjes staan. Met een vernuftig systeem was binnen zeer korte tijd de band en de plaats met de zang van de Cetti's zanger opgezocht. Op het bandje stond echter het geluid van 2 Cetti's zangers, één opgenomen in Frankrijk en de andere in Spanje. Totale duur van de zang minder dan een minuut.

De Franse zang kwam mij niet bekend voor, maar de Spaanse zang kwam overeen met de zang die ik in duin had gehoord. Zou het een Cetti's zanger kunnen zijn? Hij broedt in Nederland, dus uitgesloten was het niet.

Toen naar Jelle van Dijk en hem het hele verhaal verteld. Hij vond de biotoop totaal ongeschikt voor een Cetti's zanger. Een Cetti's zanger houdt van een moerassig gebied met wat forse struiken en..... de vogel zie je haast nooit en is alleen maar te horen.

Daar klopte dus niets van. De Noordwijkse vogel zat in droog duin met weinig struiken en was goed te zien.

Op vrijdagmiddag, 3 mei ben ik met de cassette-recorder naar duin gegaan om het geluid op te nemen. Het lukte vrij aardig. In ieder geval voldoende om het Jelle te kunnen laten horen. Dinsdagavond 7 mei werd bij Jelle het bandje afgedraaid en werd het geluid vergeleken met de zang van de Cetti's zanger op de plaat, Jelle moest toegeven dat de zang veel overeen kwam met de Spaanse zang, maar het was geen Cetti's zanger. Wat het wel was, wist hij niet.

Dat is voor Jelle niets natuurlijk. Het geluid van een vogel horen en niet weten welke vogel het is. Dat kan niet!

Vrijdagmiddag 10 mei zijn we samen naar de Blink/Langevelderduin gegaan in de hoop dat hij zingen zou en te zien was. Het weer was zeer ongunstig. Het was guur, mistig en er was veel wind. We hadden weinig hoop.

Na een half uurtje besloten we weer op te stappen. Geen succes. We waren bijna terug bij de auto toen ik het geluid weer even hoorde. Er op af!

Jelle kreeg de vogel even zingend in de kijker. Heggemus met een afwijkende zang, was het zeer besliste antwoord. Dus geen Cetti's zanger.

Jelle suggereerde dat het nest van de Heggemus vermoedelijk dicht bij het nest van een Koolmees had gelegen. De zang had inderdaad iets koolmeesachtigs. De jonge Heggemus heeft kennelijk indertijd een gedeelte van de zang omgewerkt tot een eigen liedje met een wel zeer persoonlijke noot. Geen Heggemusvrouw is daar kennelijk ingetrapt, want in de loop der weken werd regelmatig de eigenaardige zang gehoord.

De vogel heb ik daarna regelmatig goed kunnen bekijken. Inderdaad bleek het een Heggemus te zijn, maar wel een die, behoudens zijn zang, ook uiterlijk van een normale Heggemus afweek. De vogel was tamelijk donker. De grijze kop en nek ontbraken nage-noeg geheel. Zijn kop was even donker als zijn rug.

De laatste keer dat ik zijn zang hoorde was op 12 juni.

Het geluid staat op de band. Ik wil graag op een waarnemersvergadering aan geïnteresseerden het geluid laten horen.

Ees Aartse